ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI
RADOTÍN A TŘEBOTOV

Farní zpravodaj
číslo 11/2022
12.11. 2022

Slovo pro tento týden

Milí bratři a sestry,
pomalu se blížíme ke konci liturgického roku a je před námi slavnost Ježíše Krista Krále. Pro nás všechny, kteří žijeme v parlamentní demokracii je pojem krále už asi dosti vzdálený nebo představitelný v podobách pohádkových panovníků. Nechci podceňovat ty, kteří si uvědomují, že i dnes v některých zemích je král stále přítomný. My se ale máme zaměřit na Krále králů, Ježíše Krista, který vládne nade vším, vládce celého stvoření, který je přítomen mezi námi. Bůh a člověk v jedné osobě, avšak pod tajemnou způsobou Eucharistie. Jeho trůn je oltář, místo dokonalé oběti.

A právě to nám umožňuje účastnit se té nejdůstojnější audience u krále - adorace. Pro nás by nemělo být vzácnějších chvil než setkání s Ním. Adorace patří ke křesťanskému prožívání víry. Chceme-li růst k dokonalosti, tedy ke svatosti, musíme čerpat z pravého zdroje. Adorace nám dává možnost v tichosti před Pánem rozjímat o Jeho velikosti a lásce, čerpat sílu a pokoj, ponořit se do moře milosrdenství. V bouři tohoto světa je adorace ostrovem, kde nalezneme klid a pokoj. Zvu vás všechny k tomuto vzácnému okamžiku, který v naší farnosti má už tradičně místo ve středy a čtvrtky. Společně zajeďme na hlubinu víry. Při adoracích myslím na vás všechny.

Timotej M. P. Vácha

Evangelium pro děti

"Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. "
Mk 10, 14

Po dlouhodobé poptávce ze strany rodičů, „aby se v neděli dělalo taky něco pro děti," jsme v neděli 9. října v černošickém kostele zahájili nedělní katecheze pro nejmenší, které probíhají v sakristii současně s bohoslužbou slova a reflektují aktuální evangelium.

Dětem se pomocí obrázků snažíme vysvětlit evangelium pro ně srozumitelnou formou a převést do reálného života na příkladech, které jsou jim blízké a známé. Děti se v rámci možností do programu zapojují slovem i skutkem (vybarvují si tematický obrázek).

Zahajujeme vždy stejnou modlitbou a na konci děti dostávají tzv. nedělní kartičky s obrázkem, který by jim měl připomínat to, o čem jsme si povídali, resp. co bylo nosnou myšlenkou evangelia.

Ideálně děti odchází do sakristie v době, kdy lektor prvního čtení přichází k ambonu. Zpátky do lodě kostela se vrací s koncem kázání.

Tuto dětskou bohoslužbu slova pro děti jsme pojali zatím jako zkušební projekt. V lednu se společně s členy pastorační rady a P. Timotejem rozhodneme, zda má smysl v této aktivitě pokračovat či ne. Takže vaše případné konstruktivní připomínky nám můžou být také určitým vodítkem.
Není nutné, aby rodiče byli v sakristii s dětmi, ale je to možné. Jestliže tuto činnost v lednu shledáme jako chvályhodnou, budeme potřebovat alespoň dva další dobrovolníky, kteří by měli chuť s programem pomáhat, abychom se mohli střídat. Pokud vás to zaujalo, určitě si nás odchytněte a můžeme se o tom pobavit. Není to nic složitého.

Cílem není, aby děti do kostela chodily za zábavou, ale aby si z nedělní mše sv. odnášely i něco jiného než jen, že je to dlouhé a více se pak mohly

soustředit na bohoslužbu oběti. A také, aby se blíže potkávaly a věděly o sobě. Pro upevnění víry a formování zdravých postojů k životu jsou od určitého věku důležití mimo jiné právě vrstevníci pocházející z podobného prostředí a vyznávající stejné duchovní hodnoty. I díky tomu pak mohou svou víru žít sebevědomě v jinak převážně ateistickém prostředí.

Na Štědrý den se s bohoslužbou slova pro děti nepočítá, nicméně všechny děti zveme na společné zpívání.

Martin Kozel a Marie Hradilková

Srdečně zveme všechny děti – i ty, které už pomalu přestávají být dětmi, aby se zapojily do zpívání při mši sv. na Štědrý den v černošickém kostele Nanebevzetí Panny Marie.
První zkouška bude v neděli 27.11. od 17.hod. do 18,30 hod v MaNě. Další zkoušky pak v neděli 4.12., 11.12. a 18.12. Nepředpokládáme samozřejmě, že všechny děti dorazí na všechny zkoušky, ale čím víc – tím líp! Na to, že dorazíte v hojném počtu, se na vás těší

Marie Hradilková a Anička Poulová

Tip na aplikaci do mobilu či tabletu pro děti:

Zdroj: www.bible.com/cs/kids

Důstojné hlásání Božího slova

Písmo svaté není pohádka ani rozhlasová hra. Jak ho tedy správně číst?

I to je náplní kurzu, který probíhá v MaNě v Černošicích. Během pěti sobotních dnů jsou zájemci o tento kurz provedeni rétorikou, úvodem do Písma svatého a liturgikou.

V současné době běží rétorika vedená PhDr. Romanem Musilem.
Panu Musilovi se daří svým vřelým přístupem, aktivizačními metodami a volbou zajímavých textů přesvědčit účastníky, že i čtení se dá naučit. Že není samo sebou, že si vyžaduje řád a techniku…

Foto: Petr Martínek

A jak spolupráci s panem Musilem hodnotí sami účastníci?

…pan Musil každým slovem na semináři dokazuje, že pracuje nejen hlavou, ale i srdcem. Má velký dar předávat své znalosti a zkušenosti takovým způsobem, že dokáže zaujmout a nadchnout důchodce i puberťáka (a všechny mezi tím). Názorně tím naplňuje zásadu Škola hrou. Díky za to, že jsem se mohla zúčastnit.

Martina Nováková

…v panu Musilovi jsem poznala skvělého lektora, který nenásilnou formou umí člověka vtáhnout do děje. Jeho způsob vyučování mi naprosto vyhovuje. K tomu všemu je vtipný, dovede zaujmout. Čas na kurzu díky němu uteče jako voda. Kdyby všichni kantoři vyučovali tak jako on, určitě bych šla na vysokou školu a s chutí :-)
Jsem vděčná za to, že mezi nás přišel, kéž by všichni kantoři ke svým žákům přistupovali způsobem tak jako on.

Marie Dočekalová

.

… PhDr. Musil vede kurz opravdu výborně. Nejen, že nás učí, jak správně artikulovat, výši hlasu a intonaci, ale co je pro nás motivující, je jeho vstupování do našeho čtení humorným způsobem a vtipnými příklady. Na nich si právě uvědomíme, proč má být někde tečka, dvojtečka, vykřičník a otazník, aby ten, kdo nás poslouchá, poznal, o čem je obsah určitého článku. Hodiny s PhDr. Musilem utečou velmi rychle, a pak se opět můžeme těšit na další kurz.

Marie Linková

…výborný pedagog, který všechny zapojí, vtáhne vesele do výuky, nikdo při tom nespí a těší se na další hodinu…

Marie Schwarzová

…je krásné pracovat se slovem, a ještě krásnější pak pracovat s Písmem. Teď už to jen správně propojit.

Bára Dočekalová

… tuto sobotu jsme se sešli v Černošicích podruhé. Forma, kterou vede pan Musil, je velmi zajímavá, zábavná a poučná. Dozvídáme se a i si zkoušíme různé techniky čtení a nejen to i veřejné vystupování. Za sebe můžu říci, že jsem rád, že mohu tyto kurzy navštěvovat, a že máme skvělého vyučujícího, a že je možné poznávat i nové bezva lidi z farnosti. Dík patří i otci Timotejovi.

Petr Martínek

sepsala a zpracovala Marcela Hopfingerová

Ve dnech 9.-14.8.2022 proběhlo Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové. Jedním z bodů programu byl také večer smíření. V rámci něho se mladí lidé ptali na vše, co je zajímá ohledně svátosti smíření. Na otázky odpovídal P.Karel Moravec působící na poutním místě v Králíkách. A protože si podobné otázky kladou mladí křesťané kdekoliv, přepis záznamu ve stručnější variantě uveřejňujeme i zde.

Jak byste charakterizoval hřích, jak poznám, co je dobré a co zlé?

Kdo určí co je dobré a zlé by neměl být člověk sám, ale měl by se ptát jinde – u Boha. Často to totiž člověka svádí, říká si: „Toto je pro mě dobré a toto je pro mě zlé.“ To co vypadá na první pohled lákavě a krásně, lákavé a krásné být vůbec nemusí. Vzpomeňme na první hřích v ráji. Ovoce nebylo vůbec shnilé ani červivé, ale bylo lákavé na pohled a Bůh řekl: “Ne, toto nejez.“ Proto se učíme poznávat od Boha: “Pane Bože, jak to vidíš Ty? Co je dobré a co je zlé?“ K tomu je nutné vychovávat své svědomí.

Jak poznám lehký a těžký hřích, je vůbec nutné to rozlišovat?

Ano je, katechismus nás učí co je lehký a co těžký hřích. Někdy se stane, že to lidé moc nerozlišují, ale říká se, že malý průšvih často připravuje půdu těžšímu průšvihu. I ze rčení známe – podej prst a ukousne ti celou ruku. Nepřipravujme si malými lžemi, malými podvody cestu k velkým lžím a velkým podvodům. Kdykoliv máme těžký hřích, kdykoliv cítíme vinu, je nutné jít ke svátosti smíření.

Kdy je správná chvíle se jít vyzpovídat? Slyšel jsem, že svaté přijímání je za odměnu.

Ne, ke svatému přijímání se nechodí za odměnu. To je setkání s Ježíšem, který mi dává sílu na další cestu. Ke svátosti smíření bych měl jít vždycky, když jsem si vědom těžkého hříchu. Církevní právo říká, že nezbytné minimum je alespoň 1x do roka se vyzpovídat, ale doporučení je chodit ke svátosti smíření pravidelně alespoň 1x za měsíc. Nemusí to být jen ve chvílích, kdy mám nějaký těžký hřích. Mám zkušenost, že tam, kde jsem působil, chodily řeholní sestry ke zpovědí 1x za 14 dní, sv. Jan Pavel II.chodil každý týden.

Jak se namotivovat ke svaté zpovědi?

Z kontextu výše uvedeného můžeme říci – choďte ke zpovědi co nejčastěji a budete svatořečení. :-) Oni nechodili ke zpovědi proto, že by byli většími hříšníky než ostatní. Já bych to přirovnal k tomu, že čím větší světlo na mě svítí nebo čím jsem blíž Bohu, který je plnost dobra, krásy, pravdy, lásky, světla, svatosti, tak tím víc vidím i ty drobné věci, které bych někde „ve stínu pod stolem“ neviděl a takto dokážu lépe rozlišovat nedokonalé věci, u kterých prosím ve svátosti smíření: „Pane, odpusť mi to a dej mi sílu, abych zase něco mohl posunout dál.“

Proč se vůbec zpovídat knězi, když to Bohu mohu říci kdekoliv a kdykoliv. Proč je nutný prostředník?

Je třeba přijmout Ježíšovu větu z evangelia, kde říká: „Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpouštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nebudou.“ Ježíš dává moc apoštolům a jejich nástupcům. Druhý aspekt je to, že já jako člověk si to nejen potřebuji vyříkat s Hospodinem, který mi neodpoví přímo, ale potřebuju to jako člověk říci člověku. Spousta lidí takto ulevuje svému svědomí a potřebuje to říci, hledají někoho, kdo by je vyslechl. Říká se, že dříve byly plné zpovědnice a psychologové ještě nebyli nebo neměli co dělat a dnes zpovědnice už tak obležené nejsou, ale psychologa s volným termínem nenajdete. Lidé to potřebují někomu říci….. Takže ano, je dobré se z toho vyznat a poprosit o odpuštění a je dobré, že to mohu také říci Bohu i skrze člověka. Nesmíme si nechat ujít to setkání s Ježíšem, který odpouští, uzdravuje a člověku dává novou sílu, aby šel zase dál.

No ale když se připravuji ke svátosti smíření, tak to všechno Bohu dávám a když pak jdu ke zpovědi, tak už mi připadá, že to tam jen opakuji.

Určitě při zpytování svědomí si to probereš s Hospodinem a taky se ptáš co na to Bůh. Možná při přípravě člověk hodně prosí: „Duchu svatý, ukaž mi, jak mám správně vidět svůj život v té minulosti Ježíšovýma očima. Ukaž mi, co je dobré a co ne, ať to dokážu pojmenovat a vyznat.“ Bohu je třeba to také vyznat a svátost smíření konkrétně rozhřešení je pro mě jakýmsi ujištěním od Boha, které mi dává bezprostředně člověk, že je mi opravdu odpuštěno.

Mě by zajímalo, jestli není lepší jít rovnou za tím, komu jsem ublížil, omluvit se a je to vyřešené? Nebo jestli je lepší to vyznat Bohu a za tím člověkem vůbec nejít?

Celý záznam večera smíření lze zhlédnout ve videotéce TV NOE - viz QR kód

Ano, určitě kromě smíření s Bohem, je nutné napravit vše v lidské rovině. Nemohu jen říci: "Pane Bože, já jsem ublížil člověku a odpusť mi to", ale je nutné zajít i za tím, komu jsem ublížil a omluvit se. Je potřeba nevidět člověka před zpovědnicí, který má trochu strach, ale pohlížet na něj v souladu s 15. kapitolou evangelia sv.Lukáše jako na návrat ztraceného syna k otci.

Jak si mám vybrat zpovědníka? Je lepší mít jednoho stálého nebo je střídat? Hledal jsem vždycky někoho, s kým si sednu po lidské stránce...

Určitě ti kněz může být sympatický, může ti sednout, ale nejde tolik o sympatii a porozumění. Musí však být základní důvěra mezi vámi. Rád bych doporučil, abyste si nevybírali zpovědníka, který vám po vyznání řekne: "Ale to nic nebylo." Ale který vás posune dál, který vás bude trochu „provokovat", který vás chce pozvednout v duchovním životě. Takže když to mám shrnout, je lepší najít si stálého zpovědníka.

Jak se správně připravit na zpověď? Je potřeba používat zpovědní zrcadlo, případně jaké si vybrat?

Je někdy vhodné ho použít, člověk se díky němu může i něco naučit, je jich spousta pro různé kategorie lidí, věkové skupiny, ale není to bezpodmínečně nutné. Cílem zpovědního zrcadla není na sobě najít co nejvíce hříchů, ale vychovávat svědomí. Není nutné ho použít, ale je dobré při přípravě na zpověď mít jakousi systematickou osnovu podle čeho zpytovat svědomí.

Jsou lidé, kteří si přečtou úryvek s Písma a ptají se Ježíše, jak vidí jejich život, co bylo dobré a co ne. Jiní lidé zpytují svědomí podle Desatera - nepřeskočte ale hlavně první tři, abyste se nezastavili u šestého a dál nedošli, protože všechna přikázání jsou důležitá.

Někdo například zpytuje svědomí podle základních vztahů, které žije. Ptá se: „Jaký je vztah já a Bůh? Jak to vypadá s mojí vírou, modlitbou? Jak to vypadá s mým vztahem k lidem? Jaký mám vztah sám k sobě?"

Je nutné zdůraznit, že je třeba se vždy na svátost smíření připravit právě proto, aby náš výčet nebyl jakýmsi „nákupním seznamem". Najdou se i lidé, kteří říkají, že vlastně žádné hříchy nemají. Na to jim dávám odpověď, aby zkusili poprosit své blízké, co vidí oni. Nejde jen o to, aby člověk nehřešil, ale aby si uvědomil a vyznal nevyužité příležitosti – dobro, které jsem neudělal, člověk, kterému jsem nepodal ruku, na kterého jsem se neusmál, kterého jsem nepozdravil nebo nenavštívil.

To je také průšvih. Vždyť na začátku mše vyznáváme, že hřešíme myšlením, slovy a skutky a NEKONÁME, CO MÁME KONAT. Ježíš nám na to dává v evangeliu odpověď: „ Byl jsem nahý a neoblékli jste mě, měl jsem žízeň a nedali jste mi napít, ….“

Jak tedy mám být konkrétní ve zpovědi?

Je důležité vyznat, co jsme provedli a prosit o odpuštění. Varuji před tím, abyste to zabalovali do nějakého vánočního papíru, ale buďte upřímní k sobě, k Bohu a i skrze toho kněze. Nebojte se. Mluvit o svém hříchu ve stylu „ono se to někdy člověku stane, člověk někdy lže, člověk někdy zanadává“ -cítíte, že je to jiné, než když řeknete: „ JÁ jsem nadával, JÁ jsem lhal.“ Toto je pravý akt k tomu, aby mohlo začít uzdravení. Tedy vyznat jasně, stručně, ale pravdivě.

Když jsem ve zpovědnici, vidí kněz, jestli těch hříchů opravdu lituji a vidí, co já si myslím nebo ne?

RTG na lítost nemáme, takže nevidíme :-) I když občas může být lítost viditelnější, když někdy je patrné dojetí zpovídaného člověka. Já bych jako projev lítosti bral už jen to, že někdo stojí frontu ke zpovědnici, to že přijde, protože to je znamení toho, že lituje a chce vyznat své hříchy. Slzy lítosti jsem neviděl často. Domnívám se, že ty mají místo při přípravě na svátost smíření. Ale viděl jsem mnohokrát slzy radostného dojetí, že Bůh člověku odpustil, protože ho má rád, něco jako návrat ztraceného syna.

Co mám dělat, když se zpovědi bojím, vnímám ji jako trest a nechce se mi k ní a zároveň vím, že tam musím chodit?

Není to trest, ale je fakt, že člověk se trochu bojí, protože má trému, stydí se. Nebojte se však přes toto přenést, vyznání pak stojí za to a ta radost z toho, že mi kněz řekne: „Bůh ti odpustil, dává ti novou sílu, neodsuzuje tě“, to je naprosto nádherné. Je dobré mít na paměti obraz milosrdného otce dle 15. kapitoly Lukášova evangelia, tedy otce, který stojí s otevřenou náručí.

Když vyzpovídáte tolik lidí za den, jak to pak zvládáte? Nehroutíte se z toho, neberete to moc emočně?

Kněz si musí znovu a znovu uvědomovat, že on není ten, kdo odpouští, kdo má ty hříchy nést - je to Ježíš. Kněz se modlí, když jde do zpovědnice, aby mu Bůh dal trpělivost k naslouchání, správné a moudré slovo pro toho, kdo přichází ke zpovědi. Sám pro sebe si to přirovnávám k tomu, že bych měl být jakýmsi potrubím průchodným pro obě strany, kdy to těžké od kajícníka skrze mě proteče k Hospodinu a zase od něj milosrdenství proteče k tomu, kdo se zpovídá.

Jak je pro vás kněze těžké zapomenout na hříchy zpovídaného, zvlášť když toho člověka znáte?

S přibývajícím věkem je to stále lehčí :-) To neznamená, že se nás nic nedotkne. To těžké a bolestné mě a věřím, že i kolegy kněze naopak vede k modlitbě za toho člověka a neseme spolu to břemeno. Vím, že to nenesu sám, vím, že skrze mě to jde k Hospodinu a Bůh skrze mě tomu člověku může pomoci. Na druhou stranu vyznání kajícníka může i mě přivést dál, když si říkám, ten člověk se z toho a z toho vyznává, neměl bych se nad tím zamyslet i já? Stále se učíme na každého člověka dívat tak, jak se na něj dívá Ježíš.

Někdy se stane, že člověk chce mít s knězem kamarádský vztah a pak se trochu bojí, jestli svátost smíření jejich vztah nepokazí. Co si o něm bude kněz myslet? Já však říkám, že jestliže má Bůh radost nad jedním obráceným hříšníkem než nad 99 spravedlivými, tak kdo myslíš, že Hospodina teď více naplňuje radostí tady v tom prostoru kostela? Těch x lidí co se tam modlí nebo ty jako obrácený hříšník? Já se na tebe chci dívat jako On. Takže už víš, co si o tobě myslím?

Proč se používají zpovědnice, když je to takové neosobní za mřížkou?

Nějaký smysl to má. Jsou lidé, kteří se rádi zpovídají když sedí na židli proti sobě, vidí si do očí. Jsou však také lidé, kteří touží po svátosti smíření, ale raději zůstanou v přítmí zpovědnice za mřížkou. Je třeba mít respekt k ostychu těchto lidí.

Co by se stalo, kdyby kněz vyzradil zpovědní tajemství?

Kněz nikdy nesmí ani v náznaku dát najevo, že o tom člověku něco ví ze svátosti smíření. Kdyby prozradil zpovědní tajemství, je za to nejvyšší trest, kněz by automaticky upadl do exkomunikace a trestu ho může zbavit pouze papež. Buďte si jistí, že nikdo to na vás neřekne, z čeho jste se zpovídali. Kam moje paměť sahá, nepamatuji si, že by se něco takového v ČR stalo.

NOE
TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

Co s hříchy, které se pořád opakují? Pořád chodím se stejnými hříchy. Mám s nimi stále chodit ke zpovědi?

Opakující se hříchy jsou velmi časté a je třeba je vyznávat, neměl bych s nimi zůstat spokojený. Je třeba se ptát, co s těmi hříchy je možné udělat. Přesně v souladu s tím, jak při mši říkáme, abychom nezůstávali v otroctví hříchu. Stále hledat cesty, jak se posunout dál. Stejné hříchy bych přirovnal k úklidu doma. Také opakovaně uklízíme prach a prach také není jiný, je v podstatě stále stejný, ale pokud ho neuklidíme delší dobu, bude to hrůza. Je dobré chodit ke svátosti smíření a vyznávat opakující se hříchy a prosit o sílu jít dál a měnit se.

Co se stane, když nesplním pokání?

Když někdo zapomene, tak ho učinit co nejdříve.

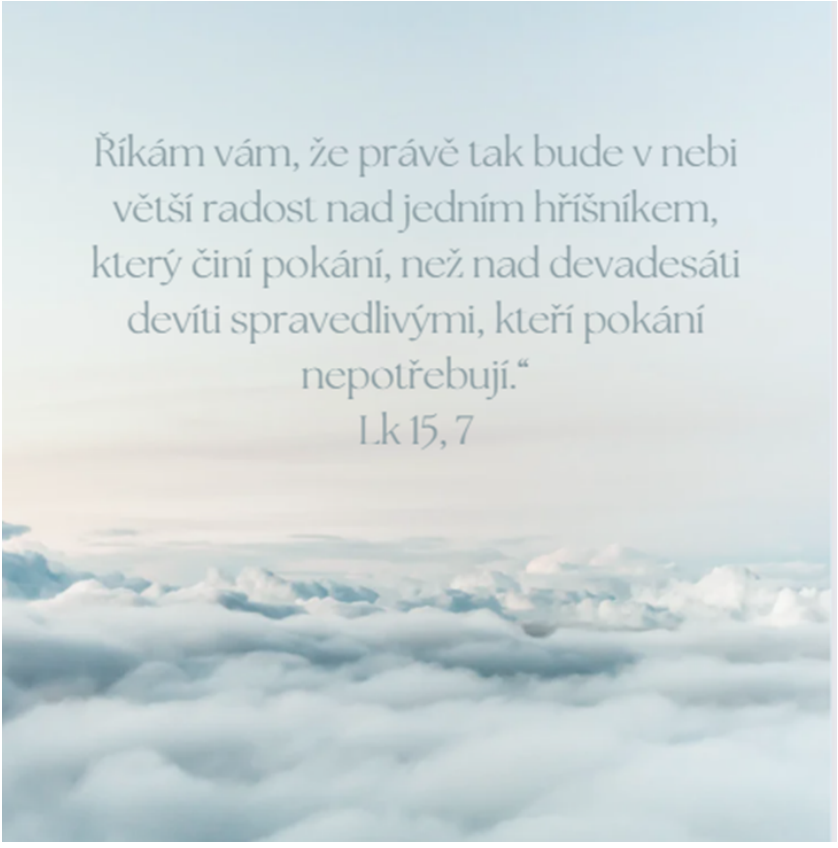

MŠE SVATÁ

25. LISTOPADU 2022
18,00 HOD.

CHOTEČ

KOSTEL SV.KATEŘINY

Jak mohu finančně pomoci?

QR Platba

Rekonstrukce fary

účet **č. 126559379/0800** do zprávy zadejte: **rekonstrukce fary**

Sbírka na nové varhany - Černošice

Číslo účtu: **311081055/0300**
Do zprávy zadejte **jméno a příjmení**

Eucharistie - díkuvzdání a chvála Otci

Eucharistie, svátost naší spásy, kterou Kristus zjednal na kříži, je také obětí chvály a díkůvzdání za dílo stvoření. V eucharistické oběti je celé stvoření, které Bůh miluje, představeno Otci prostřednictvím Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Církev může skrze Krista přinášet oběť chvály a díkůvzdání za všechno, co Bůh ve stvoření a v lidstvu učinil dobrého, krásného a spravedlivého.

Eucharistie je obětí díků Otci, požehnáním, kterým církev vyjadřuje svou vděčnost Bohu za všechna jeho dobrodiní, za všechno, co vykonal skrze stvoření, vykoupení a posvěcení. Eucharistie znamená především díkůvzdání.

Eucharistie je také obětí chvály, kterou církev zpívá slávu Bohu jménem celého stvoření. Taková oběť chvály je možná jedině skrze Krista: on spojuje věřící se svou osobou, se svou chválou a se svou prosbou, takže oběť chvály Otci je přinášena skrze Krista a s ním, aby byla přijata v něm.

KKC 1359-1361

Stránky Farního zpravodaje jsou otevřené všem, těšíme se na vaše příspěvky.
Uzávěrka dalšího čísla je 22.11., zpravodaj vyjde 26.11.
Za obsah příspěvků zodpovídají jejich autoři. Neoznačená fota jsou ilustrační.
Texty neprocházejí odbornou jazykovou korekturou.
Změna programu bohoslužeb vyhrazena, aktuální informace vždy na www.trs-farnosti.cz

Kontaktní osoba: P. JCLic. Mgr. Bc. Timotej Maria Pavel Vácha O.Praem.
e- mail: trs-zpravodaj@seznam.cz

CHVÁLY

Adorace

KAPELA LIOBA

24.11. | **19,00 HOD.**

KOSTEL SV.PETRA A PAVLA
PRAHA – RADOTÍN

O ADORACI A EUCHARISTII

"Já jsem chléb života! Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit." (Jan 6,35)

"On je opravdu osobně tady a čeká na tebe." - Matka Tereza

"Hledím na tebe s radostí a nemohu se vynadívat; a protože nezmohu nic jiného, stojím tu a klaním se. Kéž by mé smysly byly hlubokou propastí a kéž by má duše byla širým mořem, aby tě tak dokázala obsáhnout. - Paul Gerhardt (1607-1676)

"Tam, kde je Bůh veliký, není člověk malý - i člověk je veliký a svět je světlejší." - papež Benedikt XVI., 11.9.2016

"Eucharistie je opravdu kousek nebe, které se otevírá na zemí. Je to paprsek slávy nebeského Jeruzaléma, který proniká mraky našich dějin a vrhá světlo na naše putování." - sv. Jan Pavel II.

"Adorace Nejsvětější svátosti, to by měl být základ života každého člověka." - Charles de Foucauld

"Přijímej často, hodně často, chceš-li se uzdravit." - sv. Terezie z Lisieux

"Když trávíme čas na sluníčku, opálíme se; zatímco zůstáváme-li před Ježíšem v Eucharistii, stáváme se svatými." - Bl. Carlo Acutis

Ohlášky farnosti

Neděle 13.11.	33. neděle v mezidobí	**08:30** **10:30** **16:30**	**Radotín** – Na poděkování za projevené milosti s prosbou o dar zdraví a dary Ducha svatého do dalších let **Černošice** – Za † Huberta a Arnoštku Poulovy a celý rod **Kosoř**
Pondělí 14.11.		**07:00**	**Radotín** - Za rodiče a kmotry
Úterý 15.11.	Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	**18:00**	**Třebotov** – Za † Karla a Věru Dvorských
Středa 16.11.	Sv. Markéty Skotské Sv. Gertrudy, panny	**18:00**	**Černošice** – Za Aloise Dvořáka a celý rod
Čtvrtek 17.11.	Památka **Sv. Alžběty Uherské,** řeholnice	**07:00**	**Radotín**- Na dobrý úmysl
Pátek 18.11.	Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	**18:00**	**Radotín** – Za dar zdraví pro Marii Košťálovou a požehnání pro rodinu
Sobota 19.11.	Sobotní památka Panny Marie	**18:00**	**Třebotov** – Za farnost
Neděle 20.11.	**Slavnost** **JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE**	**08:30** **10:30**	**Radotín** – Za kněze a jejich úkol hlásání Božího slova v pravdě **Černošice** – Za Františka a Růženu Kulíškovy a syna Zdeňka
Pondělí 21.11.	Památka **Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě**		
Úterý 22.11.	**Památka** **Sv. Cecílie,** panny a mučednice	**18:00**	**Třebotov** – Za † Miloše Horníka a celý rod
Středa 23.11.	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	**18:00**	**Černošice** – Za rodinu Sauerovu
Čtvrtek 24.11.	**Památka** **Sv. Ondřeje Dũng Lạca,** kněze, a druhů, mučedníků	**09:00**	**Radotín**- Za † Jiřího Helebranta
Pátek 25.11.	**Památka** **Sv. Kateřiny Alexandrijské,** panny a mučednice	**18:00**	**Choteč** – Za † Katarinu Bunčiakovou u příležitosti nedožitých 100. narozenin **-poutní mše svatá-**
Sobota 26.11.	Sobotní památka Panny Marie	**18:00**	**Třebotov** – Za farnost
Neděle 27.11.	**1. neděle adventní**	**08:30** **10:30**	**Radotín** – Za † z rodiny Slovákovy **Černošice** – Za † z rodiny Jungwirthovy, Linhartovy a celý rod

V týdnu od 13.11.2022 se modlíme za farnost a zvláště pamatujme na:
Třebotov – Dvořákovy; Radotín – Linkovy; Černošice – Sládkovy
V týdnu od 6.11..2022 se modlíme za farnost a zvláště pamatujme na:
Třebotov –Gronátovy; Radotín – Oravcovy; Černošice – Truschkovy